

eul_wid: bgs-ae

Πυθαγόρας ὁ Σάμιος · Pythagoras of Samos

Fragments on Sacred Doctrine

Ἀποσπάσματα περὶ Ἱερᾶς Διδασκαλίας

Period: Ἀρχαϊκή Archaic
Dialect: Ἰωνική Ionic (frg)
Domain: Φιλοσοφία Philosophy
Format: Ἐπιστολή Epistle
Affiliation: Pythagorean

157 (11t) Ἀλειπτικά συγγράμματα Δωρικά Ἠλοθαλῆς Ἱερὸς λόγος in hexameter Diog.

158 (1t) L. 8.7 (from Herakleides Lembos) ... δεύτερον τὸν Ἱερὸν λόγον οὗ ἡ ἀρχή· ὧ νεοί, ἀλλὰ σέβεσθε μεθ' ἡσυχίας τάδε πάντα. Porph.

159 VP 40, quotation of three lines = Carm. aur. 40—42; πρὸ δὲ τῆς ἐξαναστάσεως ἐκεῖνα (sc. ἐπάδειν)· πρῶτα μὲν ἐξ ὕπνοιο μελίφρονος ἐξυπαναστὰς εὖ μάλ' ὀπιπεύειν ὅς' ἐν ἡματι ἔργα τελέσσεις. Iambl. VP 144 ἔστι γὰρ παρ' αὐτοῖς λεγόμενον ὅτι· ἄνθρωπος δίπος ἐστὶ καὶ ὄρνις καὶ τρίτον ἄλλο. τὸ γὰρ τρίτον Πυθαγόρας ἐστὶ ... περὶ δὲ τοὺς ὅρκους κτέ., followed by a quotation of two lines = Carm. aur. 1—2. Joh. Lydus De mens. 4.42 ὁ δὲ Ποντικός Ἡρακλείδης φησὶν, ὡς εἴ τις τὸν κύαμον ἐν καινῇ θήκῃ ἐμβαλὼν ἀποκρύψει τῇ κόπρῳ ἐπὶ τεσσαράκοντα πάσας ἡμέρας, εἰς ὅψιν ἀνθρώπου σεσαρκωμένου μεταβαλόντα τὸν κύαμον εὐρήσει, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ποιητὴν φάναι· ἴσόν τοι κυάμους τε φαγεῖν κεφαλὰς τε τοκήων. Eustath. Comm. Il. 13.589 p.948 γράφουσιν οἱ παλαιοὶ ὅτι τοὺς κυάμους ὡς μέλανας οὐκ ἐσθίουσιν οἱ ἱερεῖς οἷς καὶ λόγον φασὶν εἶναι ἱερὸν τοιοῦτον· διὰ τὸ ψυχῆς αἰζηῶν βάσιν ἔμμεναι ἢ δ' ἀναβαθμὸν ἐξ Αἴδαο δόμων, ὅταν αὐγὰς εἰσανίωσιν. Ps.—Plut. V. Hom. 154 ὁ δὲ Πυθαγόρας φεῖδω τῆς ζωῆς, μὴ μιν καταθυμοβορήσης. Sext. Adv. math. 9.128 ἔνθεν καὶ παρήνουν οὗτοι οἱ φιλόσοφοι ἀπέχεσθαι τῶν ἐμψύχων καὶ ἀσεβεῖν ἔφασκον τοὺς ἀνθρώπους· βωμὸν ἐρεῦθοντας μακάρων θερμοῖσι φόνοισι. Iambl. VP 162 τοιοῦτον δὲ ἐστὶ τὸ ἀρχὴ δέ τοι ἡμισυ παντός, ἀπόφθεγμα Πυθαγόρου αὐτοῦ. Diog.

162 (19) L. 8.22—24 λέγεται παρεγγυᾶν αὐτὸν ἐκάστοτε τοῖς μαθηταῖς τάδε λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιούσι· πῇ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη; σφάγια τε θεοῖς προσφέρειν κωλύειν, μόνον δὲ τὸν ἀναίμακτον βωμὸν προσκυνεῖν. μηδ' ὀμνύναι θεοὺς· ἀσκεῖν γὰρ αὐτὸν δεῖν ἀξιόπιστον παρέχειν. τοὺς τε πρεσβυτέρους τιμᾶν δεῖν, τὸ προηγούμενον τῷ χρόνῳ τιμιώτερον ἡγουμένους· ὡς ἐν κόσμῳ μὲν ἀνατολὴν δύσεως, ἐν βίῳ δ' ἀρχὴν τελευτῆς, ἐν ζωῇ δὲ γένεσιν φθορᾶς. καὶ θεοὺς μὲν δαιμόνων προτιμᾶν, ἥρωας δ' ἀνθρώπων, ἀνθρώπων δὲ μάλιστα γονέας. ἀλλήλοις θ' ὀμιλεῖν, ὡς τοὺς μὲν φίλους ἐχθροὺς μὴ ποιῆσαι, τοὺς δ' ἐχθροὺς φίλους ἐργάσασθαι· ἴδιόν τε μηδὲν ἡγεῖσθαι· νόμῳ βοηθεῖν, ἀνομίᾳ πολεμεῖν· φυτὸν ἡμέρον μῆτε φθίνειν μῆτε σίνεσθαι, [ἀλλὰ] μηδὲ ζῶον ὃ μὴ βλάπτει ἀνθρώπους.

163

αἰδῶ καὶ εὐλάβειαν εἶναι μήτε γέλωτι κατέχεσθαι μήτε σκυθρωπάζειν. φεύγειν σαρκῶν πλεονασμόν, ὁδοιπορίας ἄνεσιν καὶ ἐπίτασιν ποιῆσθαι, μνήμην ἀσκεῖν, ἐν ὀργῇ μήτε τι λέγειν μήτε πράσσειν, μαντικήν πᾶσαν τιμᾶν, ὥδαῖς χρῆσθαι πρὸς λύραν ὕμνῳ τε θεῶν καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν εὐλογον χάριν ἔχειν. τῶν δὲ κυάμων ἀπηγόρευεν ἀπέχεσθαι διὰ τὸ πνευματώδεις ὄντας μάλιστα μετέχειν τοῦ ψυχικοῦ· καὶ ἄλλως κοσμιωτέρας ἀπεργάζεσθαι τὰς γαστέρας, μὴ παραληφθέντας· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰς καθ' ὕπνους φαντασίας λείας καὶ ἀταράχους ἀποτελεῖν. Ἱερὸς λόγος οἱ (Λόγος) περὶ θεῶν in Doric prose Iambl.

164 (1t) VP 146 οὐκέτι δὲ οὖν ἀμφίβολον γέγονε τὸ τὰς ἀφορμὰς παρὰ Ὀρφέως λαβόντα Πυθαγόραν συντάξαι τὸν περὶ θεῶν λόγον, ὃν καὶ ἱερὸν διὰ τοῦτο ἐπέγραψεν ..., εἴτε ὄντως τοῦ ἀνδρός, ὡς οἱ πλεῖστοι λέγουσι, σύγγραμμά ἐστιν, εἴτε Τηλαύγου (q.v.) ... λέγει γάρ· <Λόγος> ὅδε περὶ θεῶν Πυθαγόρα τῷ Μνημάρχῳ, τὸν ἐξέμαθον ὀργιασθεὶς ἐν Λιβήθοις τοῖς Θρακίοις, Ἀγλαοφάμῳ τελεστᾷ μεταδόντος, ὡς ἄρα Ὀρφεὺς ὁ Καλλιόπας κατὰ τὸ Πάγγαιον ὄρος ὑπὸ τᾶς ματρὸς πινυσθεὶς ἔφα, τὰν ἀριθμῷ οὐσίαν αἰδῶν εἶμεν ἀρχὰν προμαθεστάταν τῷ παντὸς ὥρανῳ καὶ γὰρ καὶ τὰς μεταξὺ φύσιος, ἔτι δὲ καὶ θείων καὶ θεῶν καὶ δαιμόνων διαμονὰς ρίζαν. Syrian. CAG 6.1 p.123 Kroll πῶς δ' ἂν αὐτὸς μὲν Πυθαγόρας ἐν τῷ Ἱερῷ λόγῳ διαρρηδὴν μορφῶν καὶ ἰδεῶν κράντορα τὸν ἀριθμὸν ἔλεγεν εἶναι καὶ θεῶν <καὶ> δαιμόνων αἴτιον καὶ τῷ πρεσβίστῳ καὶ κρατιστεύοντι τεχνίτῃ θεῷ κανόνα καὶ λόγον τεχνικόν, νοῦν τε καὶ στάθμαν ἀκλινεστάταν τὸν ἀριθμὸν ὑπεῖμεν συστάσιός τε καὶ γενέσιος τῶν πάντων. Iambl.

165 in Nicom. arithm. introd. p.10 Pistelli Πυθαγόρας δὲ (sc. φησὶν τὸν ἀριθμὸν εἶναι) ἔκτασιν καὶ ἐνέργειαν τῶν ἐν μονάδι σπερματικῶν λόγων, ἢ ἐτέρως τὸ πρὸ πάντων ὑποστὰν ἐν θείῳ νῶ ἄφ' οὗ καὶ ἐξ οὗ πάντα συντέτακται καὶ μένει τάξιν ἄλυτον διηριθμημένα. Ps.—Iambl. Theol. arithm. p.21 De F. εἰ δὲ τῶν ὄντων εἶδος ὁ ἀριθμός, ἀριθμοῦ δὲ τὰ ριζώματα καὶ οἰονεῖ στοιχεῖα οἱ μέχρι τετράδος ὅροι, εἴη ἂν ἐν τούτοις τὰ προλεχθέντα ἰδιώματα καὶ αἱ τῶν τεσσάρων ἐπιστημῶν ἐμφάσεις ... καθὼς ἐν τῷ δηλουμένῳ περὶ θεῶν συγγράμματι ὁ Πυθαγόρας οὕτω διορίζεται· τέσσαρες μὲν καὶ ταῖ σοφίας ἐπιβάθραι, ἀριθμητικὰ μωσικὰ γεωμετρία σφαιρικά, α' β' γ' δ' τεταγμένα. καὶ Κλεινίας κτέ. Joh. Lydus De mens. 2.9 αὐτῷ (sc. τῷ Ἑρμῇ) τοίνυν τὴν τετράδα οἱ φιλοσοφοῦντες ἀνέθεντο ὡς ἐφόρῳ τῶν μιγάδων ψυχῶν· τὰ γὰρ τῆς ψυχῆς στηρίγματα τέσσαρά ἐστι, νοῦς ἐπιστήμη δόξα αἴσθησις. ψυχὰ γὰρ ἀνθρώπου, φησὶν ὁ Πυθαγόρας, ἔστι τετράγωνον εὐθυγώνιον. Καθαρμοὶ Κατάβασις εἰς Ἄιδου Κοπίδες Diog.

168 (13t) L. 8.8 αὐτοῦ (sc. τοῦ Πυθαγόρου) λέγουσι καὶ τὰς Κοπίδας, οὗ ἡ ἀρχή· Μὴ ἀναδίδει μηδενί. Κρότων Λόγος πρὸς Ἀβαριν Λύσις ψυχῆς Μυστικὸς λόγος Ὅρκος Aet.

170 (7t) 1.3.8 (Vors. 1 8 p.455) διὸ καὶ ἐπεφθέγγοντο οἱ Πυθαγόρειοι ὡς μεγίστου ὅρκου ὄντος τῆς τετράδος· οὐ μὰ τὸν ἀμετέρα κεφαλᾷ παραδόντα τετρακτὺν παγὰν ἀενάου φύσεως ριζώμα τ' ἔχουσιν. Παιδευτικὸν ν, πολιτικὸν ν, φυσικόν Diog. L. 8.6 Ἡράκλειτος γοῦν ὁ φυσικὸς (Vors.B 129) μονονουχὶ κέκραγε καὶ φησι· Πυθαγόρης Μνησάρχου ἱστορίην ἥσκησεν ἀνθρώπων μάλιστα πάντων.

171 καὶ ἐκλεξάμενος ταύτας τὰς συγγραφὰς ἐποιήσατο ἑαυτοῦ σοφίην, πολυμαθείην, κακοτεχνίην· οὕτω δ' εἶπεν, ἐπειδὴ περ ἐναρχόμενος ὁ Πυθαγόρας τοῦ Φυσικοῦ συγγράμματος λέγει ὧδε· οὐ μὰ τὸν ἀέρα, τὸν ἀναπνέω, οὐ μὰ τὸ ὕδωρ, τὸ πίνω, οὐ κοτ' οἴσω ψόγον περὶ τοῦ λόγου τοῦδε. γέγραπται δὲ τῷ Πυθαγόρᾳ συγγράμματα τρία, Παιδευτικόν, Πολιτικόν, Φυσικόν. Diog. L. 8.9 ἐν δὲ τοῖς τριῶν συγγράμμασι τοῖς προειρημένοις φέρεται Πυθαγόρου τάδε καθολικῶς. οὐκ ἔα εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν διὰ τὸ μὴ εἰδέναι τὸ συμφέρον. τὴν μέθην ἐν ἀνθ' ἐνὸς βλάβην καλεῖ καὶ πλησμονὴν πᾶσαν ἀποδοκιμάζει, λέγων μὴ παραβαίνειν μήτε τῶν πόνων μήτε τῶν σιτίων μηδένα τὴν συμμετρίαν. καὶ περὶ ἀφροδισίων δὲ φησιν οὕτως· ἀφροδίσια χειμῶνος ποιέεσθαι,

μὴ θέρεος· φθινοπώρου δὲ καὶ ἥρος κουφότερα, βαρέα δὲ πᾶσαν ὥρην καὶ ἐς ὑγιείην οὐκ ἀγαθὰ. ἀλλὰ καὶ ποτε ἐρωτηθέντα πότε δεῖ πλησιάζειν, εἰπεῖν· ὅταν βούλῃ γενέσθαι αὐτοῦ ἀσθενέστερος. διαιρεῖται δὲ καὶ τὸν τοῦ ἀνθρώπου βίον οὕτως· παῖς εἴκοσι ἔτεα, νεηνίσκος εἴκοσι, νεηνίης εἴκοσι, γέρων εἴκοσι. αἱ δὲ ἡλικίαι πρὸς τὰς ὥρας ὥδε σύμμετροι· παῖς ἕαρ, νεηνίσκος θέρος, νεηνίης φθινόπωρον, γέρων χειμῶν. ἔστι δ' αὐτῷ ὁ μὲν νεηνίσκος μεῖράκιον, ὁ δὲ νεηνίης ἀνὴρ. Diog. L. 8.14 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς (sc. ὁ Πυθαγόρας) ἐν τῇ γραφῇ φησι· δι' ἑκατὰ καὶ δικοσίων ἐτέων ἐξ Ἀίδεω παραγεγενῆσθαι ἐς ἀνθρώπους. Schol.

172 (6) E in Od. 1.371 τοῦτο κατὰ τὸν Πυθαγόρου λόγον· ἐκεῖνος γάρ φησιν ὡς ἕξω γενόμενος τοῦ σώματος ἀκήκοα ἐμμελοῦς ἀρμονίας. Περὶ τῆς Ἑρυθρᾶς θαλάττης Περὶ εὐσεβείας Περὶ τοῦ ὅλου Περὶ Ὀμήρου Περὶ ψυχῆς Ὕμνος εἰς ἀριθμὸν Prokl.

173 (1t) in Tim. 39e, 3 p.107 D., cf. 28c, 1 p.316 D. (Syrian. CAG 6.1.106 Kr.; Orph. fr. 315 Kern) ... πρόεισι γὰρ ὁ θεῖος ἀριθμός, ὡς φησιν ὁ Πυθαγόρειος εἰς αὐτὸν ὕμνος, μουνάδος ἐκ κευθμῶνος ἀκηράτου, ἔστ' ἂν ἴκηται τετράδα ἐπὶ ζαθέην· ἡ δὲ τέκε μητέρα πάντων, πανδοχέα, πρέσβειραν, ὅρον περὶ πᾶσι τιθεῖσαν, ἄτροπον, ἀκαμάτην· δεκάδα κλείουσί μιν ἀγνήν. Iambli. VP 162 (Orph. fr. 317 Kern) ... βραχυλογία τινὶ ... οἷόνπερ καὶ ἐν τῷ· ἀριθμῷ δέ τε παντ' ἐπέοικεν, ὃ δὴ πυκνότατα πρὸς ἅπαντας ἀπεφθέγγετο (sc. ὁ Πυθαγόρας). Epigram on Zeus' tomb Porph.

174 (7t) VP 17 εἰς δὲ τὸ Ἰδαῖον καλούμενον ἄντρον καταβὰς (sc. ὁ Πυθαγόρας) ἔρια ἔχων μέλανα τὰς νομιζομένας τρις ἐννέα ἡμέρας ἐκεῖ διέτριψεν καὶ κατήγισεν τῷ Διὶ τὸν τε στορνύμενον αὐτῷ κατ' ἔτος θρόνον ἐθεάσατο, ἐπίγραμμα τ' ἐνεχάραξεν ἐπὶ τῷ τάφῳ ἐπιγράψας 'Πυθαγόρας τῷ Διί', οὗ ἡ ἀρχή· ὥδε θανὼν κεῖται Ζάν, ὃν Δία κικλήσκουσιν. Monotheistic poem Justin. Mart. de monarch. 2, 2 p.134 Otto 3 κοινωνεῖ δ' αὐτῷ (sc. Ὀρφεῖ) καὶ Πυθαγόρας ἐν οἷς γράφει· εἴ τις ἐρεῖ 'Θεός εἰμι πάρεξ ἑνός', οὗτος ὁφείλει κόσμον ἴσον τούτῳ στήσας εἰπεῖν 'Εμὸς οὗτος'· κοῦχί μόνον στήσας εἰπεῖν 'Εμός', ἀλλὰ κατοικεῖν αὐτὸς ἐν ᾧ πεποίηκε· πεποιήται δ' ὑπὸ τούτου. Letters Correspondence with Anaximenes.

185 (1t) Diog. L. 2.5 Ἀναξιμένης Πυθαγόρη. Εὐβουλότατος ἦς ἡμέων, μεταναστὰς ἐκ Σάμου ἐς Κρότωνα, ἐνθάδε εἰρηνεῖς. οἱ δὲ Αἰακέος παῖδες ἄλαστα κακὰ ἔρδουσι καὶ Μιλησίους οὐκ ἐπιλείπουσι αἰσυνῆται. δεινὸς δὲ ἡμῖν καὶ ὁ Μήδων βασιλεύς, οὐκ ἦν γε ἐθέλωμεν δασμοφορέειν· ἀλλὰ μέλλουσι δὴ ἀμφὶ τῆς ἐλευθερίας ἀπάντων Ἴωνες Μήδοις κατίστασθαι ἐς πόλεμον· καταστᾶσι δὲ οὐκέτι ἐλπίς ἡμῖν σωτηρίας. κῶς ἂν οὖν Ἀναξιμένης ἐν θυμῷ ἔτι ἔχοι αἰθερολογεῖν, ἐν δείματι ἐὼν ὀλέθρου ἢ δουλосύνης; σὺν δὲ εἴ καταθύμιος μὲν Κροτωνιήτῃσι, καταθύμιος δὲ καὶ τοῖσι ἄλλοις Ἰταλιώτῃσι φοιτέουσι δέ τοι λεσχηνῶται καὶ ἐκ Σικελίης. Diog. L. 8.49 (Hercher, Epistol. Gr. p.601) Πυθαγόρας Ἀναξιμένει. Καὶ σύ, ὦ λῶστε, εἰ μὴδὲν ἀμείνων ἦς Πυθαγόρῳ γενεὴν τε καὶ κλέος, μεταναστὰς ἂν οἷχεο ἐκ Μιλήτου· νῦν δὲ κατερύκει σε ἡ πατρόθεν εὐκλεία, καὶ ἐμέ τε ἂν κατείρυκεν Ἀναξιμένει ἐοικότα. εἰ δὲ ὑμεῖς οἱ ὀνήιστοι τὰς πόλιας ἐκλείψητε, ἀπὸ μὲν αὐτέων ὁ κόσμος αἰρεθήσεται, ἐπικινδυνότερα δ' αὐτῇσι τὰ ἐκ Μήδων. οὔτε δὲ αἰεὶ καλὸν αἰθερολογεῖν, μελεδωνόν τε εἶναι τῇ πατρίδι κάλλιον. καὶ ἐγὼ δὲ οὐ πάντα περὶ τοὺς ἐμεωυτοῦ μύθους, ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμοις, οὓς διαφέρουσιν εἰς ἀλλήλους Ἰταλιῶται. Τοῖς Hieron. Hercher, Epistologr. Gr. p.601 Πυθαγόρας Ἰέρωνι. Ἀσφαλὴς ὁ ἐμὸς βίος καὶ ἡσυχίος, ὁ δὲ σὸς κατ' οὐδὲν ἐμοὶ προσπελάζει. μέτριος ἀνὴρ καὶ λιποδεὴς Σικελικῆς τραπέζης οὐδὲν προσδεῖται. πάντ' ἔχει Πυθαγόρας ἱκανὰ τὰ καθ' ἡμέραν, οὗ ἂν ἔλθῃ· θεραπεία δὲ δυνάστου βαρὺ καὶ ἐπαχθὲς τῷ μὴ εἰθισμένῳ. μέγα καὶ ἀσφαλὲς αὐτάρκεια· οὔτε γὰρ ἔχει τὸν φθονήσοντα οὔτε τὸν ἐπιβουλεύσοντα. διὸ καὶ δοκεῖ εἶναι ἐγγυτάτω θεοῦ ἡ διαγωγή. διάθεσις ἀγαθὴ οὐ γεννᾶται ὑπὸ ἀφροδισίων οὐδὲ ὑπὸ ἐδεσμάτων, ἀλλ' ὑπὸ ἐνδείας ἀγούσης πρὸς ἀνδρὸς ἀρετὴν· ἡδοναὶ δὲ ποικίλαι καὶ ἀκρατεῖς δουλοῦνται ψυχὰς ἀσθενῶν ἀνθρώπων, πολὺ

δὲ μάλιστα ὧν νῦν σὺ ἀπολαύεις. διὸ καὶ ἐπιδούς σεαυτὸν εἰς τὰ τοιαῦτα αἰωρῇ [γὰρ] καὶ οὐ δύνασαι σῶζεσθαι· λόγος γὰρ ὁ παρὰ σοῦ οὐκ ἐναντιοῦται τοῖς ἀσυμφόροις.

186

μὴ οὖν κάλει Πυθαγόραν συμβιώσοντά σοι· οὐδὲ γὰρ ἰατροὶ αἰροῦνται τοῖς νοσοῦσι συγκάμνειν. Indeterminable: Ps.—Justin. Mart. Cohort. ad gentes 19, 2 p.68—70 Otto 3 ὁ δὲ τοῦ Μνησάρχου Πυθαγόρας, ὁ τὰ δόγματα τῆς ἑαυτοῦ φιλοσοφίας διὰ συμβόλων μυστικῶς ἐκθέμενος, ὡς δηλοῦσιν οἱ τὸν βίον αὐτοῦ γεγραφότες, ἄξια καὶ αὐτὸς τῆς εἰς Αἴγυπτον ἀποδημίας περὶ ἐνὸς θεοῦ φρονῶν φαίνεται. τὴν γὰρ μονάδα ἀρχὴν ἀπάντων λέγων καὶ ταύτην τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων αἰτίαν εἶναι, δι’ ἀλληγορίας ἓνα τε καὶ μόνον διδάσκει θεὸν εἶναι. ὅτι δὲ τοῦθ’ οὕτως ἔχει, δηλὸν ἀφ’ ὧν μονάδα καὶ ἐν πολλῶ διαφέρειν ἀλλήλων ἔφη. τὴν μὲν γὰρ μονάδα ἐν τοῖς νοητοῖς εἶναι λέγει, τὸ δὲ ἐν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς. εἰ δὲ καὶ σαφεστέραν ἀπόδειξιν περὶ ἐνὸς θεοῦ τῆς Πυθαγόρου δόξης ποθεῖτε γινῶναι, ἀκούσατε καὶ τῆς αὐτοῦ δόξης. οὕτω γὰρ ἔφη· ὁ μὲν θεὸς εἷς, αὐτὸς δὲ οὐχ, ὥς τινες ὑπονοοῦσιν, ἐκτὸς τᾶς διακοσμήσιος, ἀλλ’ ἐν ἑαυτῷ ὅλος ἐν ὅλῳ τῷ κύκλῳ ἐπισκοπῶν πάσας τὰς γενέσεις ἐστὶ, κρᾶσις ἐὼν τῶν ὅλων αἰώνων καὶ ἐργάτας τῶν αὐτοῦ δυνάμιων καὶ ἔργων, ἀρχὰ πάντων, ἐν οὐρανῷ φωστήρ καὶ πάντων πατήρ, νοῦς καὶ ψύχωσις τῶν ὅλων, κύκλων ἀπάντων κίνασις. οὕτω μὲν οὖν ὁ Πυθαγόρας.